

Anna Futejová navštívila v rámci svého studia Singapur. Jaké jsou její zážitky nejen se studiem?

Proč jste si vybrala na místo svého zahraničního studia Singapur? Co pro vás byl rozhodující faktor?

Faktorov bolo samozrejme viac. Vyberala som hlavne podľa rebríčka World univeristy rankings, kde Nanyang Technological University, Singapore je jedna z najlepších univerzít na svete, momentálne sa nachádza (aj nachádzala) na 13.mieste (pre porovnanie: Karlova univerzita – 302.miesto) a preto som ani trochu neváhala. Ďalším faktorom bola určite krajina, chcela som dialku, exotiku a rozdielnu kultúru. A takým posledným faktorom sú určite moje sny. Ten jeden z nich spočíva v siedmych „dverách“, kde každé jedny „dvere“ znamenajú jeden hlavný kontinent. Áziou som si otvorila už piate dvere do môjho sna a som za to veľmi vďačná našej univerzite a šikovným ľuďom, ktorí majú na starosti tieto výmenné pobyty, lebo zase tieto dvere mi otvorili tie ďalšie, konkrétne do Austrálie, kde som bola pozvaná.

Všimla jste si rozdíly mezi Singapurem a Českou republikou, ať už v oblasti kultury, volného času nebo třeba stylu života?

Fuh, tak pri tejto otázke by som sa vedela rozpísať aj na hodinovú „prednášku“. Samozrejme tie rozdiely sú všade. Čo mi tak najviac utkvelo v pamäti je asi to, že Singapur je taký mix všetkých kultúr. Žijú tam Číňania, Malajčania, Japonci, Indovia, Austrálčania, Európania a mnoho ďalších. Síce väčšina týchto krajín čo som vymenovala sú súčasťou Ázie, každá je iná. Číňanov je tam pomerne dosť a preto ich „Singapurčania“ veľmi nemusia. Je to smiešne, lebo ved’ Singapurčania sú mladý národ (oficiálne funguje len 50 rokov) a preto rodičia

týchto „najstarších Singapurčanov“ sú len presťahovaní Číňania, ale je to tak. Indovia majú zase inú kultúru, delia sa na kasty od najbohatších až po tie najchudobnejšie. Tam sú aj tí aj tí. Stavebné práce a mnoho tých manuálnych prác robia práve ony, a zase naopak fungujú aj v businessse. Európanov tam je tiež dosť, dokonca som sa pravidelne stretávala s komunitou z Čiech a Slovenska, ktorí tam žijú už dlhšiu dobu a tí sú väčšinou na tých vyšších pozíciách. A prečo? Pretože Singapurčania sú naučení nasledovať pravidlá, plniť čo im kto prikáže a nie sú schopní viesť ľudí a byť tak úplne kreatívni ako práve náš národ. Ved' koniec koncov, Singapur je známy hlavne svojimi niekedy až prehnanými pravidlami a zákazmi. Najkrajšie bolo, keď sme na hodine obchodného práva pracovali v skupinke. Vtedy som si uvedomila ako všetci dokážu spoločne pracovať bez ohľadu na to aké náboženstvo vyznávajú. Či to bol kresťan, či moslimka s burkou na hlave alebo hinduista s ozdobnými bodkami na tvári, nikto nikoho nepodceňoval ani na nikoho neukazoval. Každý si bol rovný. Vtedy si človek uvedomí mnoho vecí a práve tieto chvíle sú na nezaplatenie.

Takto vypadajú študentské koleje

Univerzitní jídelna

Kde vám více vyhovovalo studium, v ČR anebo v Singapuru?

Čo sa týka štúdia, viac mi to vyhovuje asi u nás, pretože som na tento systém zvyknutá. Ale kebyže som bola naučená na ten ich od začiatku, naopak by mi zase ten náš nevyhovoval. Všetko je len o zvyku.

Jak se vám Singapur zamlouvá jako země na delší žití? Dokázala byste se odstěhovat z rodné země a žít v Singapuru celý život?

Asi by som si to úplne tak nevedela predstaviť. Už som nad touto otázkou premýšľala. Singapur je nádherné mesto, všetko tam dokonale funguje, všetko tam má svoje miesto. Zarába sa tam slušne a život je na vysokej úrovni. Ale moje miesto je tu u nás, v Európe. Hlavne by mi chýbala rodina a asi by som si nikdy nezvykla na ich jedlo. Milujem naše halušky, milujem segedín a úplne najviac pečivo. Keď vidím tie ich „bezhlavé“ okorené jedlá a stále dokola to isté, ryža mäso ryža mäso na milión spôsobov, až sa mi žalúdok niekedy otáča. Na jedlo som si teda nikdy nezvykla. Možno pár by som ich vedela nájsť, a to napríklad z thajskej kuchyne. Nemám rada ázijskú kuchyňu a ani predtým ma ničím neočarila.

Jakou jste měla zkušenost se zahraniční studijní referentkou a celkovou organizací studia pro zahraniční studenty?

Všetci boli dokonale zorganizovaní a pripravení na prílev zahraničných študentov. Nebol s ničím problém, vždy ak som niečo potrebovala stačilo napísať mail a bolo to hneď vybavené. Nikam nebola potreba chodiť osobne, iba ak som potrebovala pečiatku. Na začiatku sme na kolejích dostali papier so všetkými potrebnými informáciami a dátumami čo sa kedy bude diať. Zo školy sa dalo vybaviť úplne všetko, dokonca aj Student pass.

Exchange party na univerzite

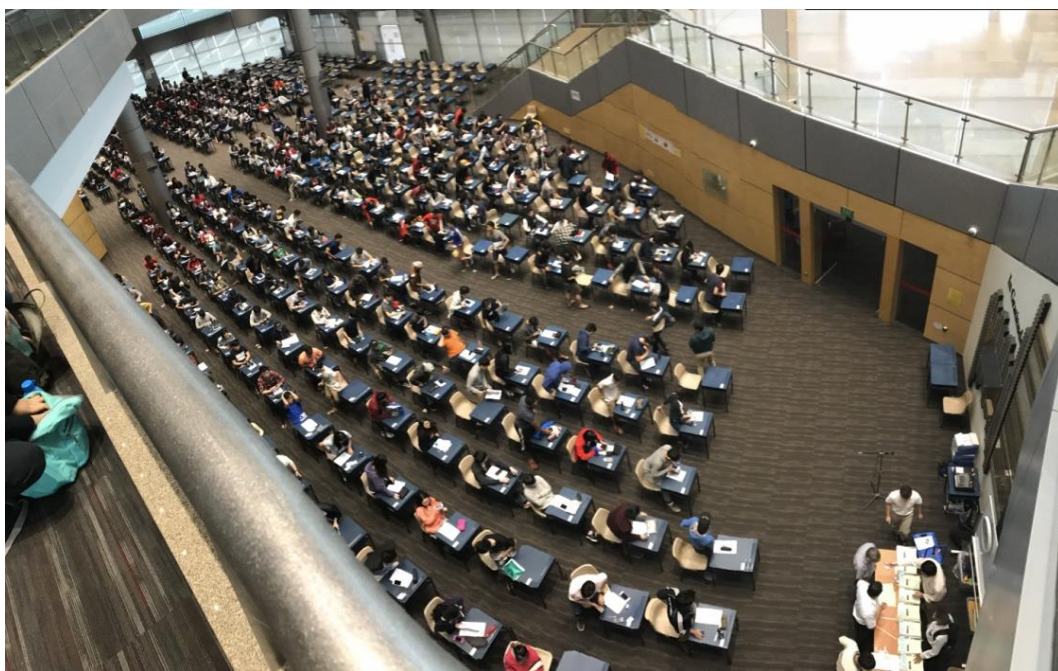
Spaní v průběhu oběda

Mají tamější obyvatelé nějaké zajímavé zvyklosti, způsoby života?

Neviem, či je to zaujímavé, ale nepijú alkohol. Nie úplne všetci, ale väčšina. V prvom rade je alkohol v Singapore veľmi drahý (ak si chcete dať skleničku vína, 2dcl v podniku zaplatíte od 15SGD, pivo od 16SGD) a aziati nevedia vstrebať alkohol, takže keď pijú, nevedia sa z toho potom dlho spamätať. Ďalej čo ma napadá, v Singapore stále platia fyzické tresty a trest smrti. Ak urobíte nejakú ťažšiu dopravnú nehodu, môžete okrem finančnej pokuty dostať bičom na zadok. A vraj to tak strašne bolí, že niektorí čo dostanú napr. 10 rán, si to rozdelia na viacero mesiacov. Veľmi prísne sa tam trestá obchod s drogami. Taktiež tam nekúpíte žuvačky a priviesť si tam môžete len obmedzený počet, vraj to len ničí mesto. Potom tam majú také atypické ovocie, volá sa to Durian. Strašne smrdí, ani neviem k čomu by som to prirovnala, lebo je to neuveriteľný smrad a je zakázaný v metre kvôli tomu smradu. Ak ho tam vezmete hrozí vám pokuta od 500SGD. Už keď som pri tom metre, nedá mi nespomenúť, že ľudia sa tam ako keby bijú o miesto a keď príde nejaký starší človek každý sa otočí akože to nevidí a pomaly sám si musí pýtať o miesto. Taktiež tam každý funguje na telefóne od malého prváčika až po babičku. V čase môjho príchodu tam bola populárna hra pokémon a kam som sa pozrela tam to hrali, mladí aj starí. Raz sa mi stalo, že ma prenasledoval dospelý chlap, tak som sa otočila, čo sa deje a on že mám pokémona na hlave za x-bodov, že ho musí dostať. To mi prišlo už fakt šialené. Nakoniec to asi po mesiaci u nás v campuse zakázali. Inak v Singapore je ešte stále povinná vojenská služba hneď po strednej škole, takže väčšina spolužiakov boli už starší.

Doporučila byste Singapur študentům uvažujícím o studiu v zahraničí? Proč?

Určite áno. Ja tomu hovorím mesto mnoha tvárí. Ak chce človek zažiť veľkolepé a prepychové centrum, zájde si do centra pred Marína Bay a vidí krásne diela rôznych architektov a známe značky módnych návrhárov. Ak chce pocítiť indickú kultúru, zájde si do časti nazývanej „Little India“ a tam sa ocitne v čistej Indii. Ak chce vidieť moslimskú štvrť, zájde si na „Arab street“ a ak si chce dobre nakúpiť a vidieť kultúru Číňanov, zájde si do „Chinese garden“ alebo „Chenese street“. Každý z týchto národov tam má svoju štvrť a tak sa stále cítia doma. Taktiež je Singapur výborným štartom do iných destinácií, pretože lety odtiaľto do celej Ázie sú veľmi lacné a neporovnateľné s inými. A v neposlednom rade, kto má rád teplo a more, môže vidieť miesta o ktorých sa mu ani nesnívalo. Ešte som počula, že okrem toho, že je to prestupná destinácia, ľudia tu chodia hlavne kvôli nákupom a za jedlom.

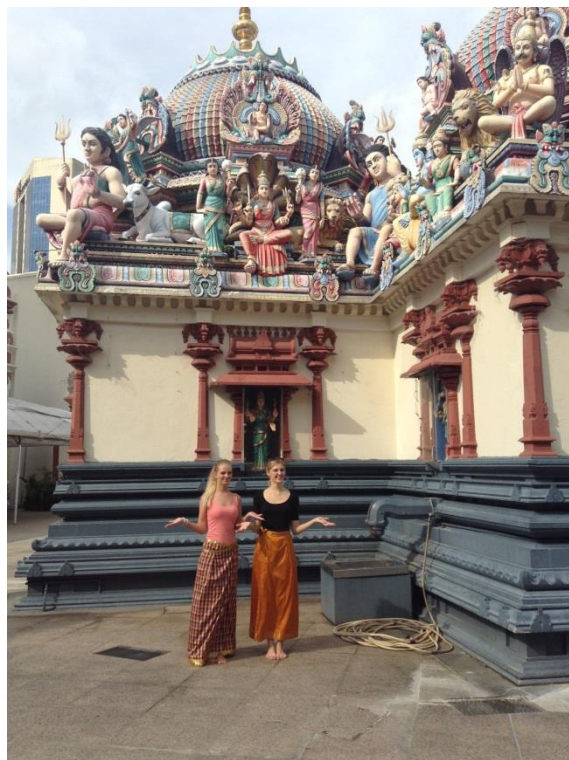

Závěrečný test

Co se vám tam nejvíce líbilo?

Tak idem pekne poporiadku. Na začiatku ma očarilo hneď letisko, kde pristávate rovno nad morom. Sedela som už desiatky krát v lietadle, ale nevidela som krajšie letisko ako toto, či už z vnútra alebo čo sa pristávacej dráhy týka. Ďalej sa mi páčilo, že všetko tam bolo jasne a zreteľne napísané, nemali ste šancu stratiť sa alebo niečo dlhšie hľadať. Po príchode na kolejie ma očaril kampus, ktorý bol obrovský, mal niekoľko zastávok a bol situovaný hneď vedľa džungle. Bežne sa stávalo, že ste pred dverami narazili na opicu. Stále som musela dbať na veci, či mám všetko schované, aby mi niečo neukradla a nezmizla heh :D Ďalej hady, jašterice a dokonca sa mi podarilo stretnúť aj veľmi vzácne zvieratko a vraj chránené, pangolia. Kolejie tam boli taktiež prenádherne, z vonku to vyzeralo ako nejaký hotel s palmami v záhrade a farebnými alejami. Škola bola vybavená všetkým možným, od pošty až po banku. Chýbal nám tam akurát nejaký klub, kde by sa dalo ísť posediť a porozprávať. Ony sa väčšinou stretávali pred Mc Donaldom alebo Starbucks coffee, alebo v knižnici kde aj mnohokrát niektorí ponocovali. Najviac sa mi však páčilo, že ste si mohli nechať na stole všetky svoje veci, laptop, telefón, tašku, odísť sa najesť na hodinu dve, vrátiť sa a veci boli

stále na tom istom mieste bez dozoru. To bolo priam neuveriteľné. Krásny zvyk nedovoliť si siahnuť na to čo nie je moje.

A prekvapilo vás něco?

Tak určite viac vecí. Prekvapilo ma, že počas toho ako jedia, tak zvyknú popri tom aj zaspať hneď vedľa jedla na stole. Alebo keď sa učia v knižnici, tak si bežne dajú pol hodinovú siestu nad knihami. Najprv som to nechápala, ale potom, keď som to sama vyskúšala som prišla na to, že ak to človek nepreháňa tak je to celkom účinné a ste schopný po sieste pracovať znova naplno. Ďalej mi prišlo, že medzi sebou nevedia komunikovať. Keď som prvý deň prišla do triedy s veľkým nadšením a hlasitým pozdravom, pozerali na mňa ako na nejaké zjavenie. Myslela som si, že som exchange tak že ma tak aj berú, ale neskôr som zistila, že oni sa moc nebavia ani sami medzi sebou. Počas cvičenia si každý písal a sústredene počúval. Vravela som si fíha, tí budú inak chytrí študenti. Ale postupom času som prišla na to, že aj napriek tomu, že sú tak vytrvalí v sústredení, nemajú toľko kreatívneho myslenia ako naši študenti a sú naučení riadiť sa len tým čo je v knihe čierne na bielom a inak to nejde. Mobil je ich najlepší priateľ, a to čo ti nepovie do očí (asi väčšinu vecí) ti povie smskou. Vtedy som si uvedomila, že byť „zaostalým“ štátom nie je až tak na škodu. Zvyknú sa baviť len o škole a úlohách, ako keby nebol čas na osobný život. Osobný život riešia v telefóne cestou do školy. Tiež ma prekvapilo, že počas dňa keď som sa prechádzala po areáli boli kurty a ihriská prázdne. Neskôr som zistila, že oni začínajú športovať od siedmej večera do druhej tretej rána kvôli počasiu. Potom vstávajú ráno o ôsmej do školy a zbytok dňa sedia v knižniciach a podobne. Spávajú dosť málo, čo som mohla vidieť aj na spolubývajúcej, ktorá chodila na izbu o tretej ráno a o ôsmej jej už nebolo. Zaujímavé tiež bolo, že v jedálni bola obsluha a doslova čakala vedľa vás kým dojete aby to mohla odnieť. Niekedy mi až bolo ľúto, že starček čo už pomaly ani chodiť nevládal by mal obsluhovať mladého študenta. Taktiež som ostala prekvapená, keď

mi kolega v práci, kde som brigádovala povedal, že deti v Singapore idú do škôlky niekedy už v ôsmom mesiaci aby sa rodič mohol vrátiť do práce aby uživil rodinu. Deti sú naučené pracovať na sebe už od narodenia a ich jediným cieľom je dobre sa učiť, lebo na tom je postavená ich budúcnosť. Čím lepšie sa študent učí, tým lepšiu budúcnosť má. Čím viac aktivít počas štúdia robí, tým lepšie referencie pre budúceho zamestnávateľa dostane. Tam si totiž nemôže každý robiť čo chce. Čo tam vyštudujete, v tej oblasti aj pracujete. A preto si zamestnávatelia vyberajú len tých najšikovnejších. Má to aj svoje úroky, a to je práve tá ľudskosť. Už keď od malička vyrastáte v podstate s cudzími ľuďmi, ráno vás odvezú do škôlky, školy a večer vás privezú, nemáte čas byť ani s vlastnými rodičmi. Ale na druhej strane si vážia vzdelanie a aktivity ktoré im štúdium ponúka.

